

פרשת "וישב"

הצעה לשיחה פיקודית על פרשת השבוע

פרשת השבוע היא קטע מתוך חמשת חומשי התורה הנקרא בכל שבת (וראשיתו גם בימים שני וחמישי) במטרה להשלים מחזור קריאה שנתי של התורה כולה המתחיל לאחר שמחת תורה. השבת נקרא את פרשת "וישב", הפרשה התשיעית בספר בראשית (פרקים לז'-מ').

במרכז פרשתנו עומדת דמותו של יוסף. יוסף זוכה ליחס מועדף מצד אביו ודבר זה מעורר את קנאתם של אחיו. בראשית הפרשה משתף יוסף את אחיו בחלומותיו המשקפים את עתידו להיות מלך והדבר מעצים את ניכורם כלפיו והם רואים בכך איום על מקומם.

חרף מערכת היחסים הקשה בין האחים, כשמתבקש יוסף על ידי אביו ללכת מחברון לשכם לברר את מצבם ושלומם – הוא אינו מהסס ואומר "הנני". גם כאשר הוא מגיע לשכם ותועה בדרך, הוא חדור מטרה לעמוד במשימות ולוודא את שלום אחיו:

"וַיִּמְצְאוּ אִישׁ וְהִנֵּה תַעֲהָ בְשָׂדֵה וַיִּשְׁאַלְהוּ אִישׁ לְאֹמֶר מַה תְּבַקֵּשׁ:

וַיֹּאמֶר אֶת אַחִי אֲנֹכִי מִבְּקֵשׁ הַגִּידָה נָא לִי אִיפֹה הֵם רְעִים:

(בראשית, פרק לז', פס' טו'-טז')

אחי יוסף מתנכלים ל"בן המועדף", מתכננים להורגו ולבסוף מוכרים אותו לעבד. הוא מתגלגל למצרים ושם ממונה למנהל בית שר הטבחים. חרף זאת, הוא לא שמר טינה לאחיו כאשר התמנה למשנה למלך מצרים ונפגש עם אחיו אחרי עשרות שנים, הוא אמנם יבחן וינסה אותם – אך לבסוף חבקם ודאג לכל צרכיהם. כך, ברבות השנים היה הוא האח שהציל ואיחד את משפחתו.

התנהלותו של יוסף, הדואג לאחיו חרף המחלוקות הקשות היא סמל במורשת ובתרבות היהודית לרעות וערבות הדדית. כך, קריאתו הייחודית **"אֶת אַחִי אֲנֹכִי מִבְּקֵשׁ"** קיבלה ביטוי בספרות ובשירה הישראלית כמשקפת את הקשר העמוק הקיים בין חלקי העם והדאגה לאחים המצויים בקושי וצרה.

בימים אלה בהם אנו, חיילים ומפקדים, בסדיר ובמילואים, מצויים במלחמה התובעת מכל אחד ואחת מאיתנו לגייס את כל כוחותינו למען חירות העם בארצו, נזכור את קריאתו של יוסף המהדהדת בכל מקום בו אנו נמצאים - **"אֶת אַחִי אֲנֹכִי מִבְּקֵשׁ"**. נמשיך לחתור יחד למילוי משימותינו למען ביטחונם של אחינו, אזרחי ותושבי המדינה מכל העדות והקבוצות; אחינו ביחידה ובצוות ואחינו החטופים, אשר למען השבתם הביתה נוסיף ונחרף נפשנו.

שבת שלום